

**Polityka ochrony małoletnich przed
krzywdzeniem
w Pałacu Młodzieży w Gdańsku
– wersja dla małoletnich**

Spis treści

Rozdział I. Obowiązujące w Pałacu Młodzieży zasady ochrony małoletnich przed krzywdzeniem	3
1.1. Zasady ochrony Twoich danych osobowych	3
1.2. Zasady ochrony Twojego wizerunku	3
1.3. Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu	3
1.4. Zasady bezpiecznych relacji między uczestnikami	4
1.5. Niedozwolone zachowania uczestników w placówce – czego nie wolno Ci robić.....	5
Rozdział II. Ścieżki postępowania małoletniego w przypadku doznania przez niego krzywdy	8
2.1. Znęcanie się, przemoc fizyczna, słowna, psychiczna stosowane wobec małoletniego	8
2.2. Celowe zniszczenie lub kradzież rzeczy małoletniego	9
2.3. Przemoc domowa stosowana wobec małoletniego	9
2.4. Nierówne traktowanie – dyskryminacja małoletniego	10
2.5. Stosowanie wobec małoletniego cyberprzemocy	10
2.6. Zagrożenie bezpieczeństwa małoletniego w wyniku sekstingu	11
2.7. Wysyłanie małoletniemu w Internecie treści szkodliwych, nielegalnych i niepożądanych.....	12
2.8. Naruszenie prywatności dotyczące nieodpowiedniego bądź niezgodnego z prawem wykorzystania w sieci danych osobowych lub wizerunku małoletniego	12
2.9. Nawiązywanie przez małoletniego niebezpiecznych kontaktów w Internecie	13
Ważne numery telefonów do kontaktu z podmiotami wspierającymi dzieci w sytuacji doświadczania krzywdzenia.....	14

Rozdział I. Obowiązujące w Pałacu Młodzieży zasady ochrony małoletnich przed krzywdzeniem

1.1. Zasady ochrony Twoich danych osobowych

1. Twoje dane osobowe podlegają ochronie na zasadach określonych w ustawie o ochronie danych osobowych z dnia 10 maja 2018 roku (Dz. U. z 2018 r. poz. 1000).
2. Twoje dane osobowe są przechowywane w tajemnicy przez pracowników jednostki i są chronione przed dostępem ze strony osób nieuprawnionych.
3. Twoje dane osobowe mogą być udostępniane wyłącznie osobom i podmiotom uprawnionym na podstawie odrębnych przepisów.
4. Twoje dane osobowe mogą być przetwarzane i udostępniane instytucjom zewnętrznym w ramach zespołu interdyscyplinarnego na zasadach określonych przez dyrekcję placówki oraz regulacji prawnych dotyczących funkcjonowania tych instytucji.
5. Informacje o Tobie mogą być wykorzystywane przez pracowników placówki w celach szkoleniowych lub edukacyjnych wyłącznie z zachowaniem Twojej anonimowości oraz w sposób uniemożliwiający Twoją identyfikację.
6. Informacje o Tobie nie są udostępniane przedstawicielom mediów.

1.2. Zasady ochrony Twojego wizerunku

1. Twój wizerunek podlega ochronie przez pracowników placówki, którzy uznają Twoje prawo do prywatności i ochrony dóbr osobistych.
2. Twój wizerunek nie będzie utrwalany (filmowanie, fotografowanie, nagrywanie Twojego głosu) przez przedstawicieli mediów na terenie instytucji bez pisemnej zgody Twojego rodzica lub opiekuna i bez wiedzy dyrektora placówki.
3. W określonych i wymaganych sytuacjach okolicznościach tylko dyrektor może kontaktować się z mediami w Twojej sprawie.
4. Twój wizerunek, utrwalony w jakiegokolwiek formie (fotografia, nagranie audio-wideo) może zostać upubliczniony przez pracownika placówki tylko po wyrażeniu pisemnej zgody przez Twojego rodzica lub opiekuna prawnego.
5. Przed utrwaleniem Twojego wizerunku zostaniesz poinformowany o tym, gdzie będzie umieszczony zarejestrowany wizerunek i w jakim kontekście będzie wykorzystywany.

1.3. Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu

Z udostępnionego przez placówkę Internetu możesz korzystać:

- na zajęciach komputerowych i innych – pod nadzorem nauczyciela,
- zawsze w celach edukacyjnych, wychowawczych i rozrywkowych, w dopuszczalnych granicach wiekowych, o których decyduje nauczyciel prowadzący zajęcia.

Pamiętaj, aby przestrzegać zasad bezpiecznego korzystania z Internetu zawartych w regulaminie pracowni komputerowych.

1.4. Zasady bezpiecznych relacji między uczestnikami

1. Masz prawo do życia i przebywania w bezpiecznym środowisku, także w Pałacu Młodzieży.
2. Masz obowiązek przestrzegania zasad i norm zachowania i postępowania określonych w statucie Pałacu Młodzieży.
3. Masz obowiązek respektowania prawa innych uczestników do odmienności i zachowania tożsamości ze względu na: pochodzenie etniczne, geograficzne, narodowe, religię, status ekonomiczny, cechy rodzinne, wiek, płeć, orientację seksualną, cechy fizyczne, niepełnosprawność. Nie naruszaj praw innych uczestników – nikogo nie dyskryminuj ze względu na jakąkolwiek jego odmiennosc.
4. Twoje zachowanie i postępowanie wobec kolegów i innych osób nie może naruszać ich poczucia godności i wartości osobistej. Jesteś zobowiązany do respektowania praw i wolności osobistych swoich kolegów, ich prawa do własnego zdania, do poszukiwań i popełniania błędów, do własnych poglądów, wyglądu i zachowania – w ramach społecznie przyjętych norm i wartości.
5. W kontaktach z innymi uczestnikami zachowuj wysoką kulturę osobistą, używaj zwrotów grzecznościowych typu *proszę*, *dziękuję*, *przepraszam*, bądź uprzejmy, życzliwy, posługuj się poprawnym, wolnym od wulgaryzmów językiem; kontroluj swoje zachowanie i emocje; wyrażaj sądy i opinie w spokojny sposób, który nikogo nie obraża i nie krzywdzi.
6. Buduj wzajemne relacje z innymi uczestnikami poprzez niwelowanie konkurencyjności między sobą w różnych obszarach życia, wzajemne zrozumienie oraz konstruktywne, bez użycia siły rozwiązywanie problemów i konfliktów między sobą.
7. Okazuj zrozumienie dla trudności i problemów kolegów i oferuj im pomoc. Nie kpil, nie szydz z ich słabości, nie wyśmiewaj ich, nie krytykuj.
8. W kontaktach z innymi uczestnikami nie zachowuj się prowokacyjnie i konkurencyjnie. Nie wzbudzaj w nich poczucia zagrożenia czy wrogości.
9. Masz prawo do własnych poglądów, ocen i spojrzenia na świat oraz wyrażania ich, pod warunkiem, że sposób ich wyrażania wolny jest od agresji i przemocy oraz nikomu nie wyrządza krzywdy.
10. Bez względu na powód nie stosuj, nie akceptuj i nie usprawiedliwiał agresji i przemocy fizycznej, słownej lub psychicznej.
11. Przeciwstawiaj się wszelkim przejawom brutalności i wulgarności i informuj pracowników placówki o zaistniałych zagrożeniach.
12. Jeśli jesteś świadkiem stosowania przez innego uczestnika lub uczestników jakiegokolwiek formy agresji lub przemocy, reaguj na nią, np. pomagając ofierze, chroniąc ją, szukając pomocy dla ofiary u osoby dorosłej (zgodnie z obowiązującymi w placówce procedurami).

13. Zapoznaj się z obowiązującymi w placówce procedurami bezpieczeństwa, aby wiedzieć, jak zachowywać się w sytuacjach, które zagrażają Twojemu bezpieczeństwu lub bezpieczeństwu innych uczestników, i gdzie i do kogo zwrócić o pomoc.
14. Jeśli stałeś się ofiarą agresji lub przemocy, możesz uzyskać w placówce pomoc, zgodnie z obowiązującymi w niej procedurami.

1.5. Niedozwolone zachowania uczestników w placówce – czego nie wolno Ci robić

1. Stosowanie agresji i przemocy wobec uczestników lub innych osób:
- a) agresji i przemocy fizycznej w różnych formach, np.:
 - bicie, uderzenie, popychanie, kopanie, opluwanie,
 - wymuszenia,
 - napastowanie seksualne,
 - nadużywanie swojej przewagi nad inną osobą,
 - fizyczne zaczepki,
 - zmuszanie innej osoby do podejmowania niewłaściwych działań,
 - rzucanie w kogoś przedmiotami,
 - b) agresji i przemocy słownej w różnych formach, np.:
 - obelgi, wyzwiska,
 - wyśmiewanie, drwienie, szydzenie z ofiary,
 - bezpośrednie obrażanie ofiary,
 - plotki i obraźliwe żarty, przedrzeźnianie ofiary,
 - groźby,
 - c) agresji i przemocy psychicznej w różnych formach, np.:
 - poniżanie,
 - wykluczanie, izolacja, milczenie, manipulowanie,
 - pisanie na ścianach (np. w toalecie lub na korytarzu),
 - wulgarne gesty,
 - śledzenie, szpiegowanie,
 - obraźliwe SMS-y i MMS-y,
 - wiadomości na forach internetowych lub tzw. pokojach do czatowania,
 - telefony i e-maile zawierające groźby, poniżające, wulgarne, zastraszające,

- niszczenie, zabieranie rzeczy należących do ofiary,
 - straszenie,
 - gapienie się,
 - szantażowanie.
2. Stwarzanie niebezpiecznych sytuacji w placówce lub w grupie, przynoszenie do placówki ostrych narzędzi, innych niebezpiecznych przedmiotów i substancji (środków pirotechnicznych, łańcuchów, noży, zapalniczek), używanie ognia na terenie placówki.
 3. Nieuzasadnione, bez zgody nauczyciela opuszczanie sali zajęć. Wyjście bez zezwolenia poza teren placówki w trakcie przerwy lub zajęć.
 4. Celowe nieprzestrzeganie zasad bezpieczeństwa podczas zajęć i zabaw organizowanych w placówce. Celowe zachowania zagrażające zdrowiu bądź życiu.
 5. Niewłaściwe zachowanie podczas wycieczek i przerw, np. przebywanie w miejscach niedozwolonych, bieganie, itp.
 6. Uleganie nałogom, np. palenie papierosów, picie alkoholu.
 7. Rozprowadzanie i stosowanie narkotyków, środków odurzających.
 8. Niestosowne odzywanie się do kolegów lub innych osób w placówce lub poza nią.
 9. Używanie wulgaryzmów w placówce i poza nią.
 10. Celowe niszczenie lub nieszanowanie własności innych osób oraz własności Pałacu Młodzieży.
 11. Kradzież, przywłaszczenie własności kolegów lub innych osób oraz własności Pałacu Młodzieży.
 12. Wyłudzenie pieniędzy lub innych rzeczy od uczestników.
 13. Wysługiwanie się innymi uczestnikami w zamian za korzyści materialne.
 14. Rozwiązywanie w sposób siłowy konfliktów z kolegami. Udział w bójce.
 15. Szykanowanie uczestników lub innych osób w placówce z powodu odmienności przekonań, religii, światopoglądu, płci, poczucia tożsamości, pochodzenia, statusu ekonomicznego i społecznego, niepełnosprawności, wyglądu.
 16. Niereagowanie na niewłaściwe zachowania kolegów (bicie, wyzywanie, dokuczanie).
 17. Znęcanie się (współudział w znęcaniu się nad kolegami, zorganizowana przemoc, zastraszanie).
 18. Aroganckie, niegrzeczne zachowanie wobec kolegów, wulgaryzmy. Kłamanie, oszukiwanie kolegów, innych osób w placówce.
 19. Fotografowanie lub filmowanie zdarzeń z udziałem innych uczestników, osób bez ich zgody.
 20. Upublicznianie materiałów i fotografii bez zgody obecnych na nich osób.

21. Stosowanie wobec innych uczestników, innych osób różnych form cyberprzemocy.

Rozdział II. Ścieżki postępowania małoletniego w przypadku doznania przez niego krzywdy

2.1. Znęcanie się, przemoc fizyczna, słowna, psychiczna stosowane wobec małoletniego

Opis sytuacji

Ktoś przez dłuższy czas stosuje wobec Ciebie przemoc lub jest agresywny, nęka Cię w różny sposób, znęca się nad Tobą, np. stosuje:

- przemoc fizyczną: atak, napastowanie seksualne, nadużywanie swojej przewagi nad inną osobą, fizyczne zaczepki lub dokuczanie, zmuszanie innej osoby do robienia nieprzyjemnych rzeczy, rzucanie w kogoś przedmiotami,
- przemoc słowną: obelgi, bezpośrednie obrażanie ofiary, plotki i obraźliwe żarty, groźby.; przemoc słowna może być także wymierzona w rodzinę i w przyjaciół ofiary po to, aby jeszcze bardziej jej dokuczyć.
- przemoc psychiczną: poniżanie, wykluczanie/izolacja/milczenie, obraźliwe pisanie na ścianach (np. w toalecie lub na korytarzu), wulgarne gesty, śledzenie/szpiegowanie, obraźliwe SMS-y i MMS-y, wiadomości na forach internetowych lub tzw. pokojach do czatowania, które z reguły są anonimowe w odróżnieniu od SMS-ów, pochodzących z konkretnych telefonów; telefony i e-maile (zawierające groźby, poniżające, wulgarne, zastraszające); niszczenie rzeczy należących do ofiary; straszenie; gapienie się; szantażowanie.

Ścieżka postępowania małoletniego

1. Jeśli nie czujesz się bezpiecznie, powiedz o tym nauczycielowi i rodzicom. Przedstaw im sytuację. Jeśli masz świadków przemocy stosowanej wobec Ciebie, poinformuj o tym nauczyciela. Poproś o reakcję, wsparcie i pomoc. Poinformuj także rodziców o tym, co Cię spotyka.
2. Nauczyciel, do którego się zgłosiłeś, podejmie działania mające na celu wyjaśnienie zaistniałej sytuacji. Działania te może podjąć we współpracy z rodzicami, jeśli wyrażą oni wolę uczestniczenia w postępowaniu wyjaśniającym.
3. Po wyjaśnieniu okoliczności i ustaleniu rodzaju zachowań przemocowych wobec Ciebie, wysłuchaniu wyjaśnień ich sprawcy/sprawców przemocy – nauczyciel podejmie stosowne, zgodne ze statutem placówki działania.
4. Jeśli będziesz potrzebować dodatkowego wsparcia emocjonalnego, poproś o rozmowę z innym nauczycielem, któremu ufasz.
5. Jeśli sytuacja nie ulegnie zmianie i w dalszym ciągu ktoś będzie się nad Tobą znęcał, ponownie poinformuj o tym nauczyciela oraz swoich rodziców.

2.2. Celowe zniszczenie lub kradzież rzeczy małoletniego

Opis sytuacji

Ktoś (osoba Ci znana lub nieznana) okradł Cię, przywłaszczył sobie rzecz, która należała do Ciebie. Ktoś celowo zniszczył rzeczy należące do Ciebie.

Ścieżka postępowania małoletniego

1. Zgłoś zdarzenie kradzieży lub zniszczenia Twoich rzeczy nauczycielowi – przedstaw mu, kiedy, gdzie i w jakich okolicznościach to się stało. Poinformuj o ewentualnych świadkach zdarzenia.
2. Powiedz o tym zdarzeniu swoim rodzicom.

2.3. Przemoc domowa stosowana wobec małoletniego

Przemoc domowa – to jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające Twoje prawa lub dobra osobiste, w szczególności:

- narażające Cię na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia,
- naruszające Twoją godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną – np. namawianie lub zmuszanie Cię przez dorosłego do uczestniczenia w prawnie zabronionych czynnościach seksualnych,
- powodujące szkody na Twoim zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące Twoje cierpienie,
- ograniczające lub pozbawiające Cię dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej,
- istotnie naruszające Twoją prywatność lub wzbudzające u Ciebie poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia.

Ścieżka postępowania małoletniego

1. Możesz ujawnić nauczycielowi lub innemu pracownikowi placówki, do którego masz zaufanie, że dzieje Ci się krzywda, i poprosić go o pomoc w tej trudnej dla Ciebie sytuacji. Może wystąpić również przypadek, że nauczyciel, obserwując Cię, podejrzewa, że jesteś krzywdzony, chociaż mu tego nie zgłosiłeś. W tej sytuacji nauczyciel przeprowadza rozmowę z Tobą oraz Twoimi rodzicami lub opiekunami prawnymi w celu zweryfikowania podejrzeń.
2. Po uzyskaniu informacji od Ciebie nauczyciel podejmie interwencję w Twojej sprawie: zbierze od Ciebie informacje na temat krzywdy, której doświadczyłeś – ustali jej formy i okoliczności. Rozmowa z Tobą będzie podstawą do oceny stopnia zagrożenia Twojego bezpieczeństwa. Pamiętaj, że możesz opowiadać o tym, co się wydarzyło, swobodnie – opowiedz o zachowaniu sprawcy i swoich odczuciach. Nie musi być zachowana kolejność wydarzeń. Nauczyciel da Ci czas na wypowiedzenie się i nie będzie Cię korygować. Żeby uzyskać jak najwięcej informacji, może Ci zadać dodatkowe pytania.

Każde zachowanie o charakterze przemocowym, również seksualnym, wobec osoby małoletniej jest przestępstwem. Placówka ma obowiązek zgłosić sprawę wykorzystywania seksualnego osoby małoletniej na policję. Sposób postępowania w sytuacji krzywdzenia małoletnich określa procedura „Niebieskiej Karty” – polega ona na podejmowaniu interwencji w środowisku wobec rodziny dotkniętej przemocą i odbywa się według ustalonych zasad prawnych.

Do wszczęcia procedury „Niebieskie karty” nie jest konieczna pewność występowania przemocy, wystarczy jej uzasadnione podejrzenie.

2.4. Nierówne traktowanie – dyskryminacja małoletniego

Dyskryminacja to nierówne, gorsze traktowanie kogoś ze względu na jakąś cechę. Powodem dyskryminacji są najczęściej: płeć, wiek, rasa, niepełnosprawność, orientacja seksualna, cechy fizyczne, religia, przynależność do grupy etnicznej, narodowej lub społeczno-kulturowej, przekonania polityczne lub inne przekonania, a także status materialny i pochodzenie społeczne.

Opis sytuacji

Ktoś wyśmiewa się, drwi, szydzi, prześladuje Cię z powodu Twojego wyglądu, zachowania, poglądów, pochodzenia, statusu materialnego, płci, orientacji seksualnej lub z jakiegokolwiek innej przyczyny.

Ścieżka postępowania małoletniego

1. Porozmawiaj z nauczycielem, któremu ufasz – opowiedz szczerze o tym, czego, z jakiego powodu i od kogo doświadczyłeś. To trudna dla Ciebie sytuacja, więc nie obawiaj się poprosić nauczyciela o pomoc i interwencję w tej sprawie.
2. Poinformuj także swoich rodziców o całej sytuacji, przedstaw im wszystkie okoliczności zdarzenia.
3. Twoi rodzice i Ty możecie zwrócić się pomoc także do organizacji pozarządowych zajmujących się problematyką praw dziecka/praw człowieka.
4. W przypadku nieotrzymania pomocy ze strony placówki Twoi rodzice mogą zgłosić sprawę do właściwego kuratorium oświaty i następnie do Rzecznika Praw Obywatelskich lub Rzecznika Praw Dziecka.

2.5. Stosowanie wobec małoletniego cyberprzemocy

Cyberprzemoc ma miejsce wtedy, gdy doświadczyłeś przemocy w sieci w jakiegokolwiek formie – nękania, straszenia, szantażowania z użyciem sieci, publikowania lub rozsyłania ośmieszających, kompromitujących informacji, zdjęć, filmów z użyciem sieci oraz gdy ktoś podszywa się w sieci pod Ciebie wbrew Twojej woli.

Ścieżka postępowania małoletniego

1. Postaraj się zabezpieczyć dowody przemocy w sieci stosowanej wobec Ciebie.
2. Zgłoś ten fakt nauczycielowi.

3. Jeśli masz świadków doświadczanej przez Ciebie cyberprzemocy, powiedz o nich nauczycielowi. Identyfikacja sprawcy często jest możliwa dzięki zebranych materiałom – wynikom rozmów z osobą zgłaszającą, z ofiarą cyberprzemocy, analizie zebranych dowodów z sieci.
4. Nauczyciel wspólnie z Tobą oceni, czy zdarzenie wyczerpuje znamiona cyberprzemocy, czy jest np. niezbyt udanym żartem.
5. Nauczyciel może też o zaistniałym zdarzeniu cyberprzemocy poinformować Twoich rodziców lub nawet policję – decyzję w tej sprawie podejmie wspólnie z Tobą, rodzicami i dyrektorem placówki.

Pamiętaj, że nie jesteś winien zaistniałej sytuacji i nikt nie ma prawa zachowywać się wobec Ciebie w ten sposób. Pamiętaj, że pomoc, którą otrzymasz ze strony grona pedagogicznego, nie kończy się w momencie zakończenia procedur ustalenia sprawcy i zastosowania wobec niego środków dyscyplinujących. Nauczyciele będą w sposób szczególny czuwać nad Twoim bezpieczeństwem i zwracać uwagę, czy nie są podejmowane wobec Ciebie dalsze działania przemocowe. Będą Ci również pomagać w radzeniu sobie z tą trudną dla Ciebie sytuacją.

2.6. Zagrożenie bezpieczeństwa małoletniego w wyniku sekstingu

Seksting polega na wysyłaniu innym osobom przez Internet lub telefon swoich intymnych zdjęć lub filmów. Jest to niebezpieczne zjawisko, ponieważ raz wysłane treści mogą zostać zapisane i użyte w dowolny sposób. Mogą też trafić w ręce niepowołanych osób i stać się narzędziem cyberprzemocy: szantażu czy zastraszania osoby, która się na nich znajduje. Mogą zostać przesłane innym osobom bez zgody osoby, która się na nich znajduje. Rodzaje sekstingu:

- wymiana materiałów o charakterze seksualnym następuje tylko w ramach związku między dwojgiem rówieśników – materiały nie ulegają rozprzestrzenieniu dalej,
- materiały o charakterze seksualnym zostają rozesłane większej liczbie osób, jednak nie dochodzi do cyberprzemocy na tym tle. Młodzież traktuje materiał jako formę wyrażenia siebie,
- materiały zostają rozesłane większej liczbie osób w celu upokorzenia osoby na nich zaprezentowanej lub zostają rozpowszechnione omyłkowo, jednak są zastosowane jako narzędzie cyberprzemocy.

Ścieżka postępowania małoletniego

1. Dokładnie opowiedz o zdarzeniu rodzicom, nauczycielowi lub innemu pracownikowi placówki, któremu ufasz.
2. Zbierz i zabezpiecz dowody dostępne w formie elektronicznej – przesyłane zdjęcia, zrzuty ekranów portali, w których opublikowano zdjęcia. Dzięki nim możliwa będzie identyfikacja sprawcy. Ponieważ seksting jest karalny, skrupulatność i wiarygodność dokumentacji ma duże znaczenie.

2.7. Wysyłanie małoletniemu w Internecie treści szkodliwych, nielegalnych i niepożądanych

Są to treści, które mogą wywołać u Ciebie negatywne emocje i które promują czy też po prostu przedstawiają niebezpieczne albo niezgodne z prawem zachowania, np. treści nawołujące do samookaleczeń, samobójstw, zachowań szkodliwych dla zdrowia, treści dyskryminacyjne, promujące wrogość, nienawiść, treści pornograficzne dostępne bez żadnego ostrzeżenia, fake newsy – fałszywe wiadomości.

Ścieżka postępowania małoletniego

1. Zgłoś ten fakt rodzicom oraz nauczycielowi lub innemu pracownikowi placówki, któremu ufasz.
2. W miarę swoich możliwości i umiejętności zabezpiecz dowody. Skorzystaj z pomocy rodziców i pracowników placówki. Jeśli masz świadków zdarzenia, poinformuj o nich nauczyciela. Zabezpieczenie dowodów jest przede wszystkim zadaniem Twoich rodziców lub opiekunów prawnych, w czynnościach tych może wspomagać ich przedstawiciel placówki posiadający odpowiednie kompetencje techniczne. Dowody odgrywają kluczowe znaczenie w identyfikacji sprawców.

2.8. Naruszenie prywatności dotyczące nieodpowiedniego bądź niezgodnego z prawem wykorzystania w sieci danych osobowych lub wizerunku małoletniego

Ścieżka postępowania małoletniego

1. Gdy sprawcą jest inny uczestnik – kolega ofiary z grupy, skontaktuj się z nauczycielem. Przedstaw mu sytuację (szczegóły sprawy), okoliczności naruszenia Twoich praw.
2. Poinformuj równocześnie o zaistniałym zdarzeniu rodziców.
3. W miarę Twoich możliwości zabezpiecz dowody naruszenia Twoich praw. Zgromadź sam lub z pomocą pracownika placówki posiadającego umiejętności z zakresu technologii cyfrowej (może Ci go wskazać nauczyciel) materiały świadczące o wystąpieniu nieodpowiedniego lub niedozwolonego prawem działania – w formie elektronicznej (e-mail, zrzut ekranu, konwersacja w komunikatorze lub SMS/MMS).
4. Przekaż dowody nauczycielowi i rodzicom.
5. Dokonaj zmian identyfikujących Cię w sieci – powinni być przy tym Twoi rodzice.

2.9. Nawiązywanie przez małoletniego niebezpiecznych kontaktów w Internecie

W przypadkach niebezpiecznych kontaktów inicjowanych w Internecie może dochodzić do zagrożenia Twojego życia i zdrowia, a także szantażu i przymusu realizacji czynności seksualnych.

Ścieżka postępowania małoletniego

1. Dokładnie opowiedz o zdarzeniu rodzicom, nauczycielowi lub innemu pracownikowi placówki, któremu ufasz.
2. Zbierz dowody dostępne w formie elektronicznej (zapisy rozmów w komunikatorach, na portalach społecznościowych; zrzuty ekranowe, zdjęcia, wiadomości e-mail). Zabezpiecz te dowody – możesz skorzystać z pomocy pracownika placówki, którego wskaże Ci nauczyciel.
3. Przekaż dowody nauczycielowi i rodzicom. Od chwili przekazania przez Ciebie i rodziców dowodów placówce, to ona we współpracy z rodzicami zgłasza sprawę policji w celu ustalenia sprawcy. I to policja prowadzi dalsze dochodzenie w Twojej sprawie.

Ważne numery telefonów do kontaktu z podmiotami wspierającymi dzieci w sytuacji doświadczania krzywdzenia

116 111 – telefon zaufania dla dzieci i młodzieży

800 12 12 12 – dziecięcy telefon zaufania rzecznika praw dziecka

800 120 002 – ogólnopolski telefon dla ofiar przemocy w rodzinie „Niebieska Linia”

800 120 226 – policyjny telefon zaufania

22 628 52 22 – telefon zaufania dla osób o odmiennej orientacji seksualnej,

22 654 35 37 – antydepresyjny telefon zaufania Fundacji Itaka